2-2-71

Nr 5 26e jaargang

kuifje

12 F • NEDERLAND 80 ct • HET WEEKBLAD VOOR DE SUPER-JEUGD VAN 7 TOT 77 JAAR

DE TOESTAND

● BERNARD PRINCE wil enkele honderden mensen gaan zeggen dat ze over zee redding kunnen verwachten. Hij moet daarvoor echter kilometers ver lopen over gloeiende as en verbrande aarde...

● Het verhaal dat Pierre Pelot voor ons schreef is zo zonderling, dat wij er liever niets over vertellen.

● Drufus Septer, proconsul van Thracië verwacht het bezoek van een heel voorname Romeinse gezant. Die gezant is niemand minder dan Alex.

● MICHEL VAILLANT en STEVE WARSON werden ervan beschuldigd de fabriek van racewagens van de Leader te hebben vernield. Jean-Pierre weet dat zulks niet mogelijk is. 's Avonds hoort hij, toevallig een geheimzinnig gesprek...

● 2000 MAGAZINE presenteert je een artikel over de lach... het lachen en humoristen van deze tijd.

● DE SAGA VAN DE GRIZZLY

● De lang verwachte terugkeer van onze trouwe vrienden uit Wood City : CHICK BILL, DOG BULL, KID ORDINN en KLEINE POEDEL in een Western zoals alleen zij die kunnen beleven : DE IJZEREN COWBOY.

● Het commando Kaaiman, onder de leiding van Bruno Brazil, werd bijna uitgeschakeld door ultrageluiden...

HAAL ZE NIET DOOR ELKAAR...

Yorik en Iorix.
Dany en Dani.

Op de bladzijden van « Kuifje » verschijnt onophoudelijk iets nieuws.

We zijn pas in het begin van het jaar (en dus van het programma), maar je hebt al veel nieuwe helden ontmoet. Tot voor kort onbekende tekenaars zullen allerlei nieuwe verhalen brengen. Je zult ze gauw genoeg leren kennen, bewonderen en waarderen. Maar in het begin is het moeilijk ze niet allemaal door elkaar te halen.

Alex komt bijvoorbeeld terug van de hand van Jacques Martin, die geestdriftiger is dan ooit tevoren. In dit nieuwe avontuur maken we kennis met een nieuwe held en wel Iorix de Grote. Iorix is een Gallische naam, te vergelijken met namen als Vercingetorix of Ambiorix. Verwar hem dus niet met de Yorik van Eddy Paape en A.P. Duchâteau. « Poor Yorick ! » woorden van Hamlet in het gelijknamige en welbekende drama van Shakespeare. Yorik (zonder c) zou van Bretonse oorsprong zijn. We zijn ervan overtuigd dat de lezers voor de beide helden evenveel belangstelling zullen hebben, al lijken hun namen dan « uiterlijk » op elkaar.

Dan is er nog het geval Dany en... Dani. De eerste heeft zich een naam verworven met de dromigere verhalen over Roze Bottel en Duifje Vleugelslag, met de ontelbare illustraties bij de meest uiteenlopende vertellingen en, sinds vier weken, met de « puzzleposter ». Met de andere Dani kun je de volgende week kennis maken. Dat is geen tekenaar maar een held.

Zijn volledige naam is Dani Futuro. Tekstschrijver en tekenaar zijn respectievelijk Victor Mora en Carlos Gimenez. Samen zullen ze ons in verhalen van acht bladzijden brengen in een fantastische wereld, waar de wetenschap de hoofdrol speelt. Net als Dani zul je kunnen reizen door een nieuwe wereld, een dimensie extra in het heelal van ons weekblad voor de Super-Jeugd van 7 tot 77 jaar !

2-2-71

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toestemming heeft verleend ! Tekeningen en manuscripten — niet door ons gevraagd — worden niet teruggezonden.

Het weekblad « KUIFJE » Lombard Uitgaven
P.H. Spaaklaan 1-11 - 1070-Brussel. — Prk. 1909.16

Uitgever : Raymond LEBLANC, ls. Gerardlaan 8, 1160-Brussel.
Directeur : Guy LEBLANC.
Redactie : GREG - H. LIESSE - D. PHILIPPART
Heliodruk : N.V. PERIODICA.

KUIFJE-NEDERLAND
Redactie, Advertenties en Administratie : Weekedities N.V.
Postbus 10318 Amsterdam — Tel. (20) 23 46 94 — Postgiro 37.43.17

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND

Frankrijk : DARGAUD S.A., 12 r. Blaise Pascal, 92 - Neuilly s/S.
Zwitserland : INTERPRESS S.A., 16 r. Beausejour, 1.000 Lausanne
Canada : LES MESSAGERIES, 8320 de Lorraine, Anjou 437, Québec.

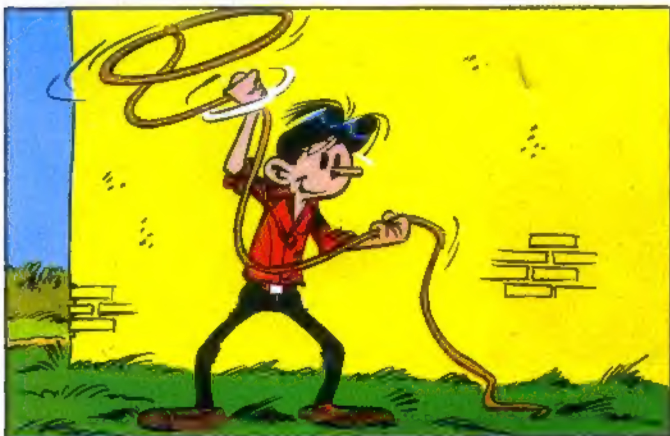
ABONNEMENTEN	België	Nederland	Buitenland
3 maanden	160 F	f 8,35	190 BF
6 maanden	300 F	f 16,70	360 BF
1 jaar	590 F	f 33,40	700 BF
2 jaar	1.150 F	f 66,80	1.370 BF

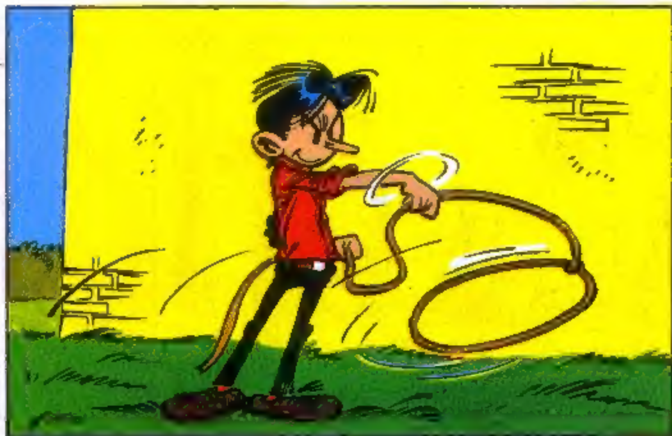
* **Advertenties voor België : Tel. 02/22.56.00**
Advertenties voor Nederland : KUIFJE-NEDERLAND.

TON en TINNEKE

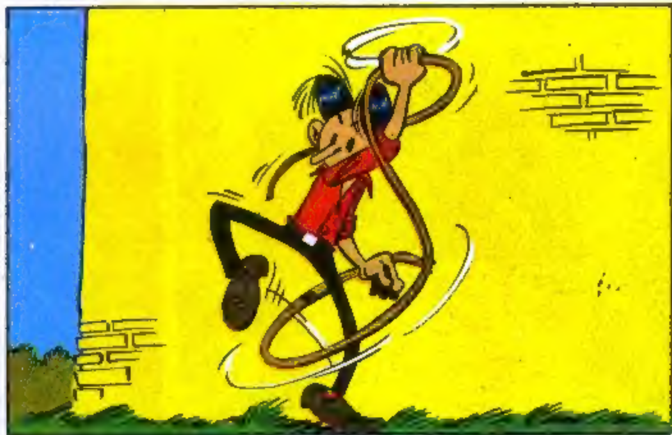

MITTEÏ
GODARD

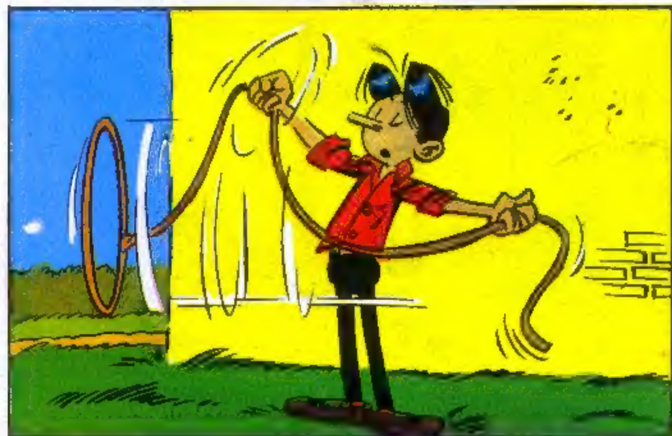

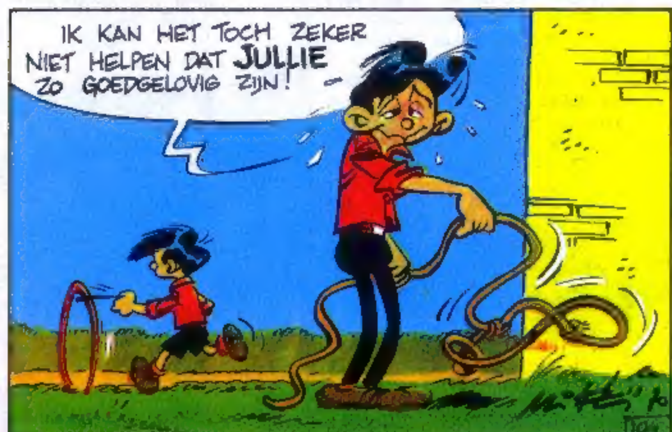

BERNARD PRINCE

HERMANN
GREG

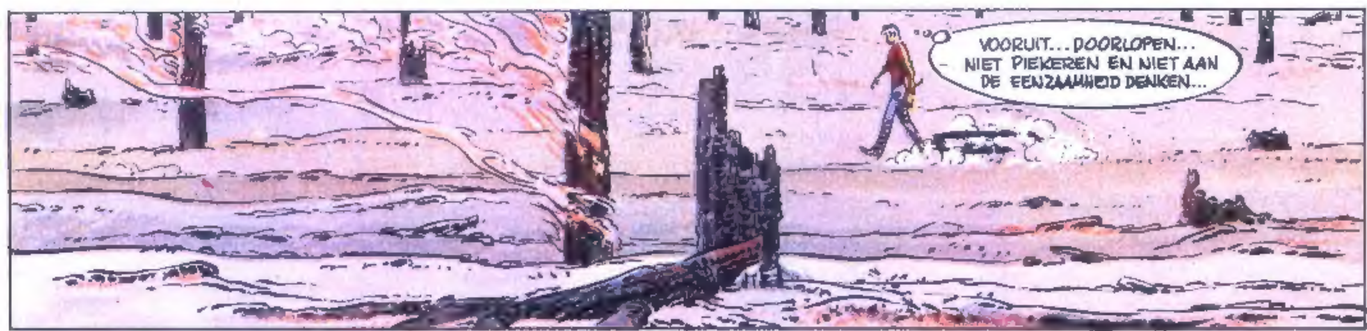

VERSCHROEIDE AARDE

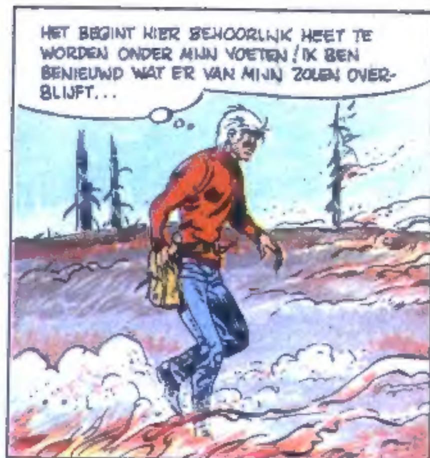

EN ALS IK ERIN SLAAG ZE IN TE HALEN, ZAL DAT VOOR MIJ OOK GELDEN!

SLA OM

VERDORIE, DE TURF BRANDT AAN DE ONDERKANT DOOR...

HET BEGINT HIER BEHOORLIJK HEET TE WORDEN ONDER MIJN VOETEN! IK BEN BENIEUWD WAT ER VAN MIJN ZOLEN OVERBLIJFT...

DE MARMERGROEVE! DAAR HEEFT HET VUUR TENMINSTE NIETS GEVONDEN!
KALM
MINING

HIER KAN IK EVEN OP ADEM KOMEN VOOR IK EEN DUIK NEEM IN DE HEL!

HET IS HIER BEHOORLIJK HEET! DE MANNEN ZIJN OP TIJD GEVLUCHT ZO TE ZIEN...

ZE HEBBEN GELUKKIG BEGREPEN DAT ZE HIER NIET VEILIG WAREN...ZONDER VOEDSEL OF EEN ANDERE SCHUILPLAATS KUN JE HET ONMOGELIJK LANGER DAN VIER EN TWINTIG UUR UITHOUDEN IN DEZE SCHROEIHETE LUCHT...

!
BANG

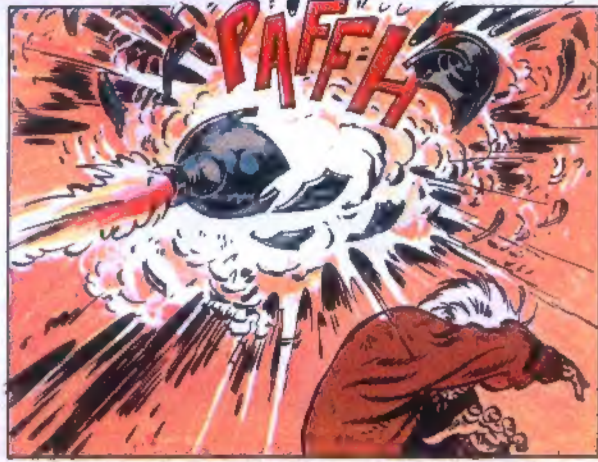

wordt vervolgd

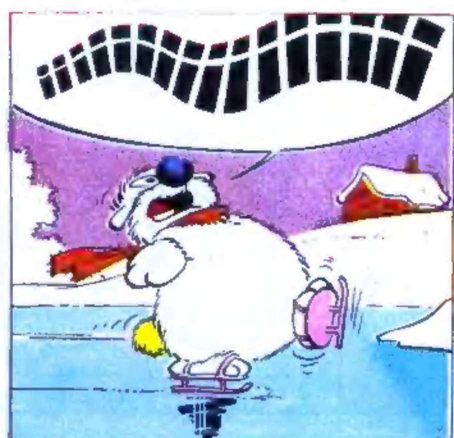
DOMMEL

DUPA

NEE!

BOM KRAK

NU LIGT ALLES IN HET WATER, DAT IS EEN FEIT!

KOEK-EN-ZOOPJE

THEE KOFFIE ERWTENSOEP !

GISTERAVOND OP TV

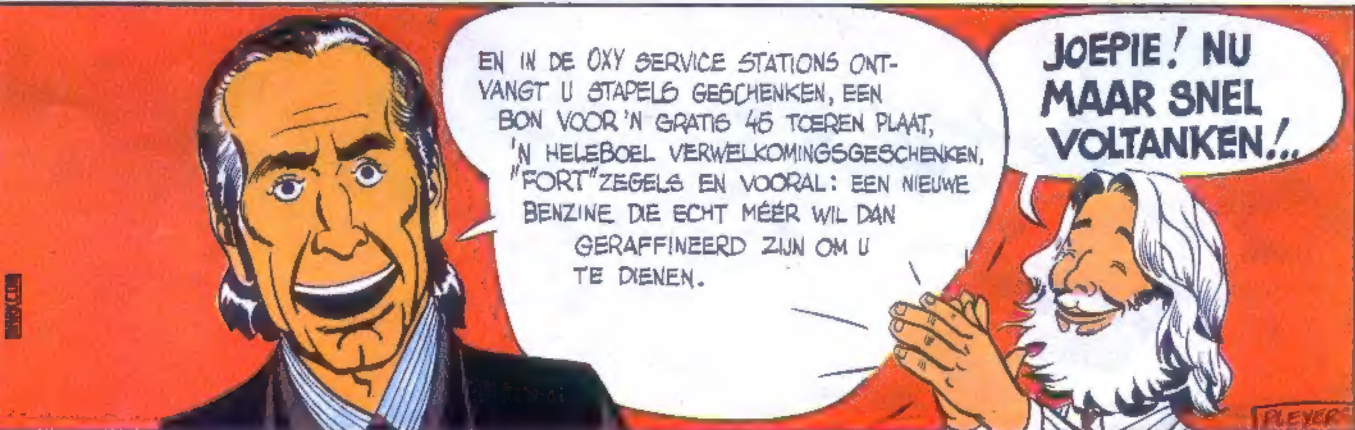

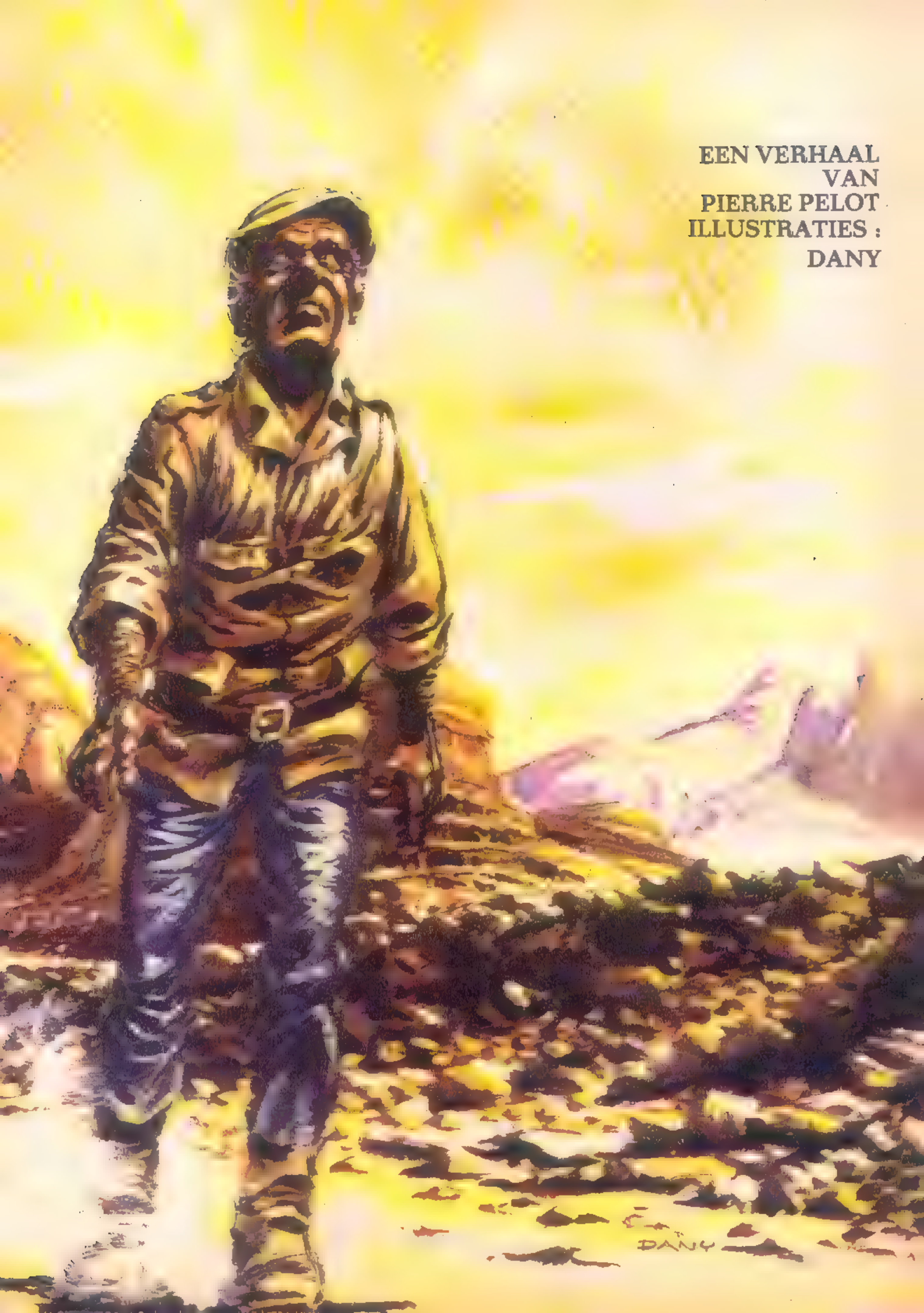

De luchtspiegeling

DE tocht door de bergen was goed gegaan. Daar viel niets over te zeggen. Een ding stond vast : door mijn twee jaar in het ziekenhuis waren mijn reflexen niet verminderd. En ik had een goede vrachtwagen.
Ik had de eerste de beste genomen, zonder echt te kiezen en het was een goede keus geweest. Het was geen tijd om kieskeurig te zijn, daarvoor werd ik door veel te veel mensen gezocht. En ik wilde niet teruggaan naar waar ik vandaan kwam. Ik weet wat een stuur en een lange weg betekent, want ik heb dertig jaar sturen achter me. Na zo'n lange tijd is het zelfs geen vak meer, maar een soort levensbehoefte. Probeer het tegendeel mij maar eens te bewijzen...

SLA OM

EEN VERHAAL
VAN
PIERRE PELOT
ILLUSTRATIES :
DANY
DANY

De luchtspiegeling

vervolg

DIT alles om te zeggen dat wat er gebeurde niet te wijten was aan mijn reflexen of mijn verstand en net zomin aan de vrachtwagen. Ik zal nog eens met nadruk zeggen, dat alles wat dat betreft gesmeerd liep. De tocht door de bergen was goed verlopen. En toch was ik juist van dat gedeelte bang geweest, want als je twee jaar niet meer achter het stuur gezeten hebt, verdien je juist in de bergen je sporen. Na de bergen kwam de woestijn. Een lange weg door het zand voor Montoya. En dan hetzelfde van Montoya tot aan de rivier, waar ik mijn vijftien ton stenen zou kunnen lossen. De zaak bouwde daar een enorme stuwdam over die verdraaide rivier! Ze werkten er al jaren aan en ze waren er al voor mijn ongeluk.
Zonder veel moeilijkheden ging ik de plek voorbij waar mijn vrachtwagen twee jaar geleden gekanteld was. Het deed me genoegen om hier langs te komen met een andere vrachtwagen. Ik voelde me trots dat ik door kon rijden en in mezelf kon denken: «Die verdraaide rots. Zie je, ik ben er weer».
En na dertig minuten woestijn ongeveer, precies kan ik het niet zeggen; was het er, dwars over de weg. Een meer!
Ik zeg tegen mezelf: een meer. Een meer, midden op de weg. Of liever, de weg loopt recht dat meer in. Dat is vervelend, zo'n verrassing. En meteen zeg je natuurlijk: «Dat kan niet, kerel. De zon speelt je parten». En dat zei ik ook tegen mezelf.
Ik zei: «Ten, begin nu niet opnieuw!» Omdat mijn weg twee jaar geleden door een luchtspiegeling in het niets stortte. Een weg, die ik toch zo goed kende en toch had de luchtspiegeling me te pakken gekregen en ik was twee jaar lang in het ziekenhuis gebleven. In het begin had de zaak moeilijkheden proberen te maken door te zeggen dat ik dronken was en dat soort dingen! Dronken! Dronken van vermoeidheid ja en daarom had die luchtspiegeling me te grazen gekregen. Dat hadden ze moeten slikken bij de zaak! In feite was het ook een beetje hun schuld dat ik het juk weer opnam: om ze te laten zien dat ik nog iets waard was. Vooral daarvoor! Ik wist het wel...
En de eerste dag, na dertig minuten woestijn, begon het alweer.
Deze keer was het een meer...
Ik geloof dat ik eerst wat bang werd. Dat is geen schande. Tenslotte was ik mooi door de bergen gekomen en nu verdween alles in het niets... Ik zei tegen mezelf: «Doe niet zo gek, kerel!»
Het is waar: ik zou er mooi opstaan als ik nu dat meer indook met mijn vijftien ton stenen! Ik wist heel goed dat het geen écht meer was, moet je weten.
Het kon geen echt meer zijn. Wie had zoiets stoms al ooit gezien? Een meer midden in de woestijn met bomen er omheen en een weg, die er middenin verdween. Dat heb je zeker nog nooit gezien om de doodeenvoudige reden dat je getikt moet zijn om zóiets te verzinnen. Jullie zijn niet gek. Ik ook niet!
Maar voor niets ter wereld zou ik mijn vrachtwagen die krankzinnige luchtspiegeling binnen gestuurd hebben.

In mijn geval was logica puur voorzichtigheid. Ik ben gestopt en uit de vrachtwagen geklommen. De zon stond recht boven me. Mijn handen en armen waren rood verbrand van de stralen. Ik begon snel te lopen om mijn armen in die verdraaide luchtspiegeling te dompelen. Ik twijfelde geenszins.
En toch... kun je wel zeggen dat ik weet wat luchtspiegelingen zijn. Natuurlijk had ik moeten vermoeden dat in dit alles iets vreemds school. Je gaat niet naar een luchtspiegeling toe. Ze verdwijnen, ze lossen zich op, maar ze laten zich zeker niet benaderen. En deze bewoog niet. Deze bleef op zijn plaats. Ik verzeker je dat de bomen net echt waren: ik hoefde mijn hand maar uit te steken om ze aan te raken en mijn vingers langs de schors te halen. Ik zweer je dat er schaduw onder de takken hing en wat het water van het meer betreft... Dat was daar op twee op drie voet van me vandaan. Je kreeg er een onaangename ervaring van frisheid door. En dat maakte me bang, zo bang dat het angstzweet me bedekte. Met droge lippen en starende ogen stond ik daar, vervuld van angst.
Hier klopte iets niet. Ik heb al gezegd dat het niet aan mezelf kon liggen, noch aan de vrachtwagen. Dit echte meer kon niet bestaan. En ik wist dat ik mijn hand maar uit hoefde te strekken om deze niet bestaande bomen aan te raken en dat ik in het water zou vallen als ik nog een stap verder deed. In mijn vreselijke angst meende ik zelfs de hut van een visser te ontdekken op de oever van het meer. Een visser midden in de woestijn!
Bedekt met zweet ben ik teruggegaan naar mijn vrachtwagen en toen ik in de cabine zat merkte ik dat het de mijne niet was...
Nu geloof ik dat ik de angst bedwongen heb. Ik kan het trillen in mijn handen niet bedwingen, maar ik geloof dat ik in staat ben om na te denken.
In feite is de angst er nog steeds, met mij in de vrachtwagen, die ik niet ken.
Ik had ongelijk om rechtsomkeer te maken als een idioot en terug te gaan naar het kamp in de bergen. Ik ben op tijd gestopt.
Er is geen twijfel aan dat de andere vrachtwagens erdoor gereden zijn. En de mannen zouden me zeker gewaarschuwd hebben als hier werkelijk een meer was. «Ze» hebben me een poets willen bakken. Me in een val willen lokken... Als ze me dit konden leveren na twee jaar ziekenhuis, mij, de veteraan van de zaak, dan zouden ze dat prachtig vinden, vooral nadat ze twee jaar geleden beweerd hebben dat ik dronken was. Ze hebben niets gezegd, ook niet over de vrachtwagen. Ik ben er in gestapt zonder te merken dat hij leeg was.
Ik ben nog steeds bang, maar dat is niet van die verdraaide luchtspiegeling. Over tien minuten zal ik nog altijd staan tegenover die bomen, dat water, de hut van de visser, als deze luchtspiegeling me tenminste trouw blijft...
Ik laat me niet beet nemen.
Ik ben nog steeds bang, maar dat is angst voor de grappenmakers, die proberen te beweren dat ik niets meer waard ben. Bij de stuwdam kan ik de lege vrachtwagen wel weg smokkelen. Het is alleen van belang dat ze me niet op de weg grijpen en niets kunnen bewijzen.
Kijk... Nog steeds!
De bomen en het meer.
Er recht op aan! Dan kunnen ze eens zien wat een ouwe kerel als ik nog waard ben achter het stuur van een vrachtwagen! Ze zullen het eens zien. Die andere luchtspiegeling heeft me te pakken gehad, maar hier lach ik om ...

***

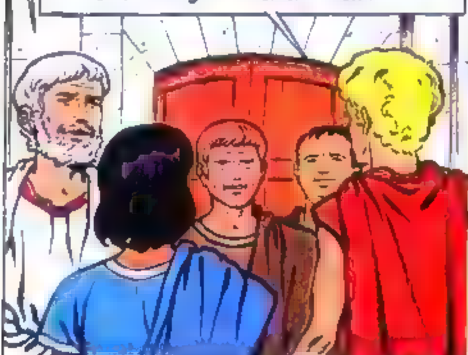
Er stond maar een klein berichtje in de plaatselijke krant van Oost-Chicago, de geboorteplaats van Ten Ofwald. Er stond in dat deze laatste de dood gevonden had toen hij zich in een meer wierp, gezeten achter het stuur van een gestolen vrachtwagen. Al drie dagen lang werd de geesteszieke door de politie gezocht. Voor hij in de inrichting voor geesteszieken in het noorden van de stad opgenomen werd, had de man als vrachtrijder op de bouwwerken van de Estar-Company gewerkt. Zeer zwaar werk.

ALEX en IORIX DE

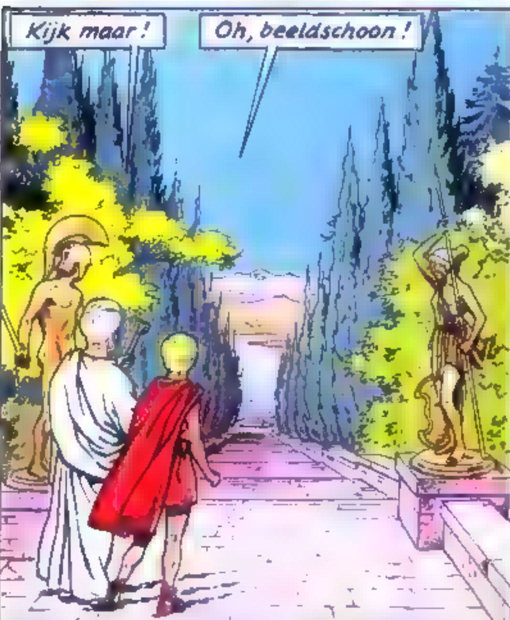
Drufus Septer, de nieuwe proconsul van Thracië, heeft de tuinen van het paleis Istrus op de oevers van de Zwarte Zee laten verfraaien. Het zachte klimaat en de vruchtbare grond zijn zeer gunstig voor de plantengroei. De verfijnde smaak van de proconsul en het zwoegen van honderden slaven hebben wonderen gewrocht. Drufus Septer kan met gepaste trots zijn gast aan de voet van de monumentale trap begroeten.

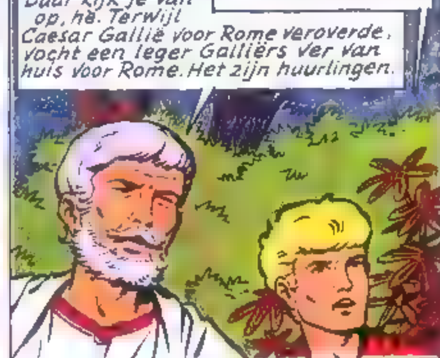

GROTE

DOOR JACQUES MARTIN

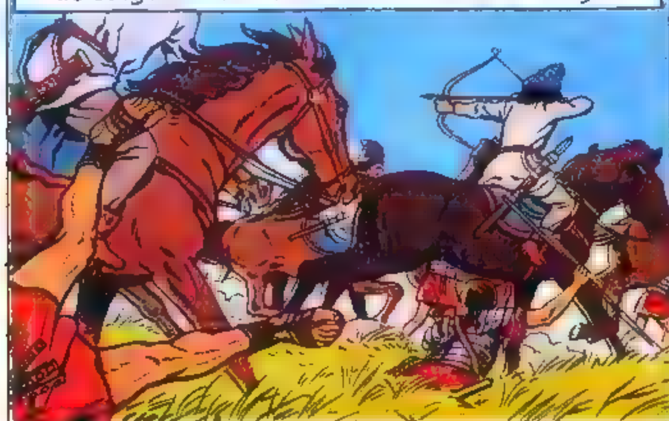

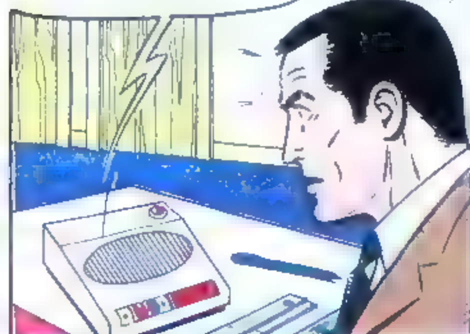

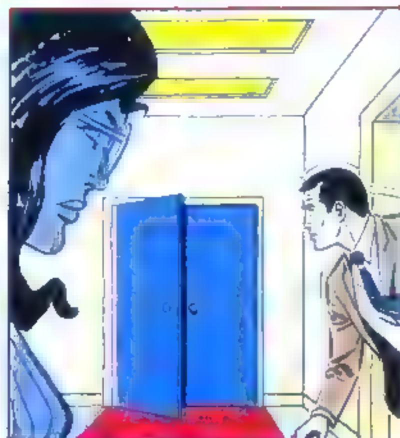

(1) Lees. "Alex de onversaagde" en "De Verloren Legioenen"

wordt vervolgd

MICHEL VAILLANT
JEAN GRATON

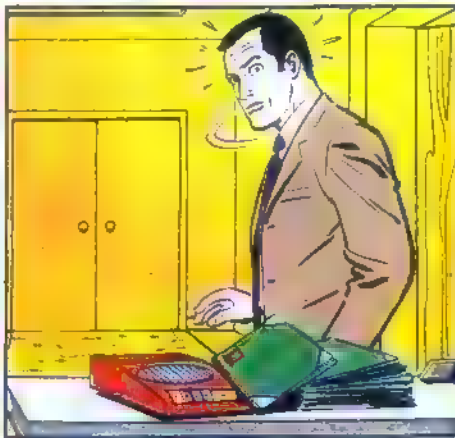

STIL TOCH, MAN. HIJ IS ER NOG! VERDWIJN NU, IK KOM ZO BIJ JE!
!?

OH... NEEM ME NIET KWALIJK. IK DACHT DAT U AL WEG WAS. IK MEENDE IETS TE HOREN EN DAAROM...

DAT WAS IK. IK RUIM NOG EVEN EEN PAAR DINGEN OP.
NEE, GAAT U MAAR, MISS JUDITH. PRETTIG WEEKEND!

JA... DAT IS HET... ZE WISTEN NIET DAT DE INTERCOM OP MIJN BUREAU INGESCHAKELD STOND... ER WAS EEN MAN BIJ HAAR EN DAT VERKLAART HEEL WAT!

IK MOET ACHTER ZE AAN!

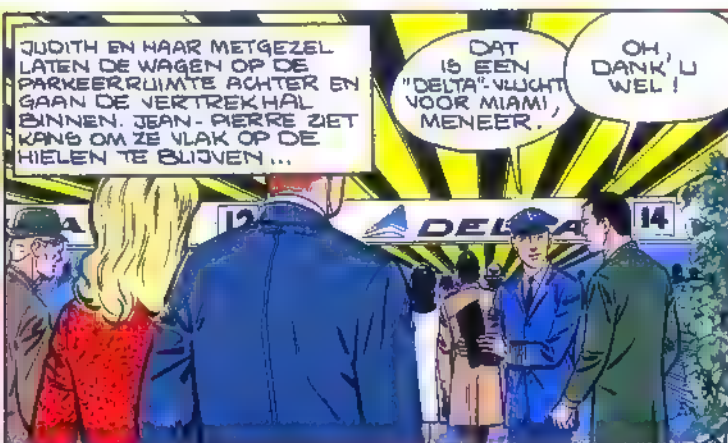

ZE GAAN SAMEN WEG. EN DIE WAGEN HEB IK HIER MEER GEZIEN.

NU HERINNER IK ME WEER DAT OWEN MAAR DRIE CANDIDATEN GESTUURD HAD VOOR DE PLAATS VAN SECRETARESSE EN DAT ER VIER GEKOMEN ZIJN... HOE IS JUDITH HIER BINNEN KUNNEN KOMEN?

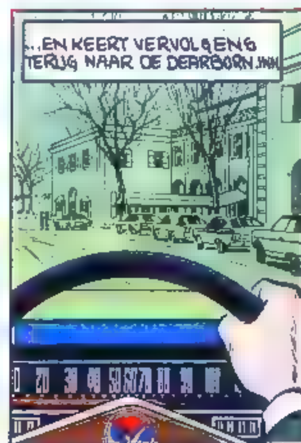

IK MAG ZE NIET UIT HET OOG VERLIEZEN MAAR ZE MOGEN ME TOCH NIET ZIEN!

ZE GAAN NAAR HET VLIEGVELD. JUDITH NEEMT BIJNA ELK WEEK-END HET VLIEGTUIG. IK HAD BETER OP DIE MOOIE JONGEDAME MOETEN LETTEN, WANT DAAR KLOPT IETS NIET!

Gevecht voor een motor

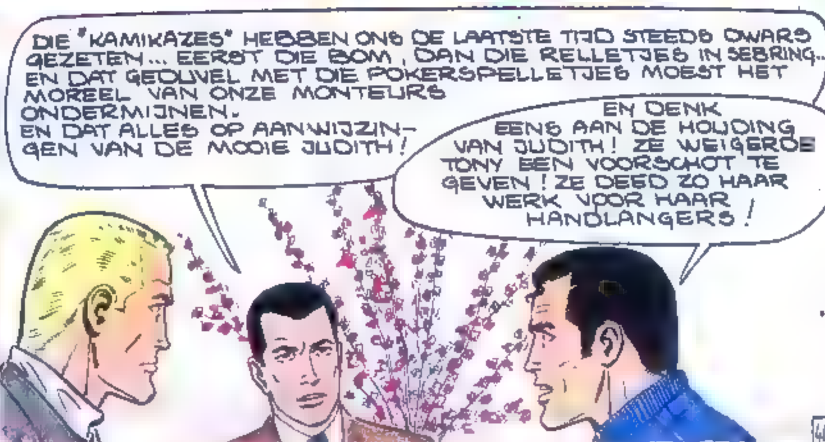

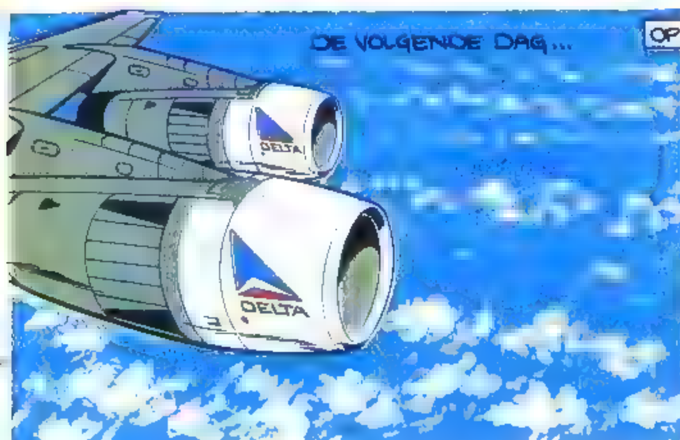
SLA OM

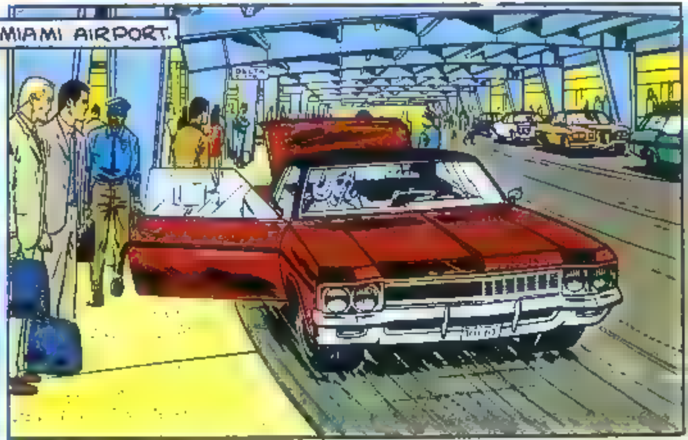

MICHEL VAILLANT

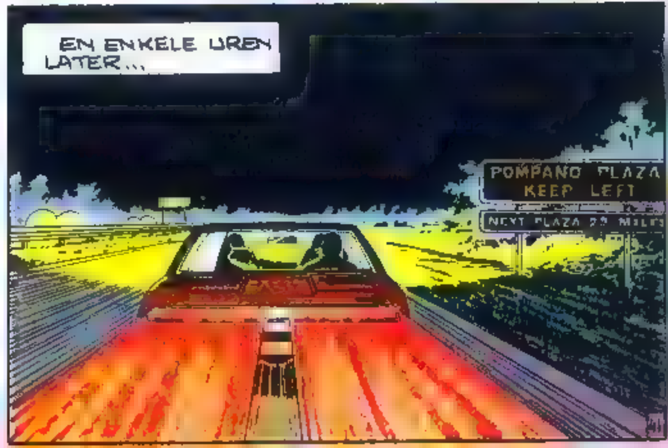

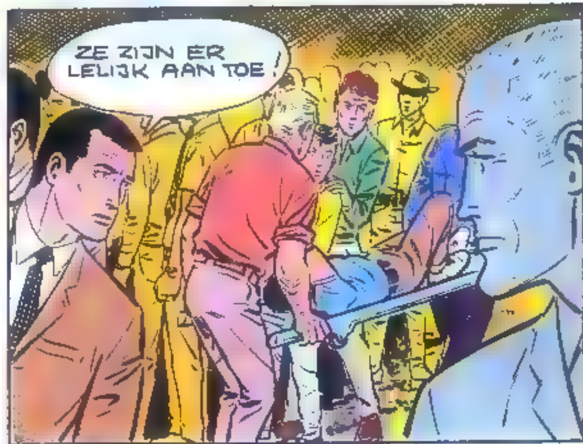

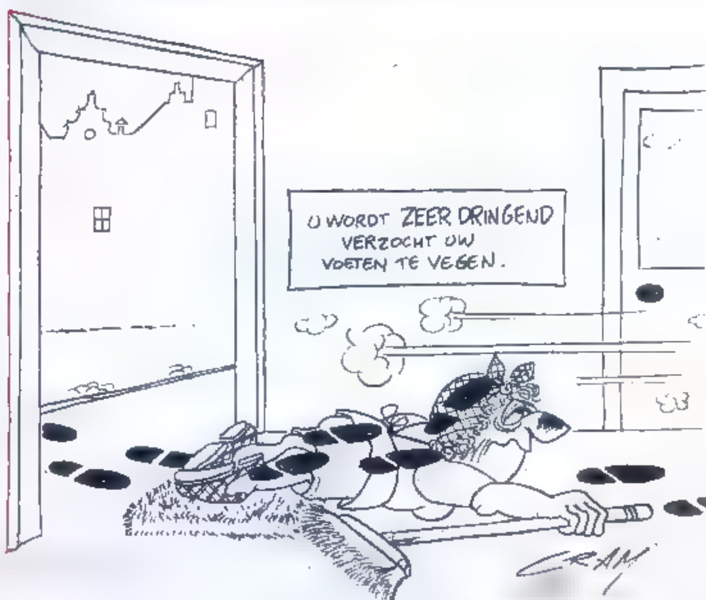

wordt vervolgd

LACHEN MET CRAM

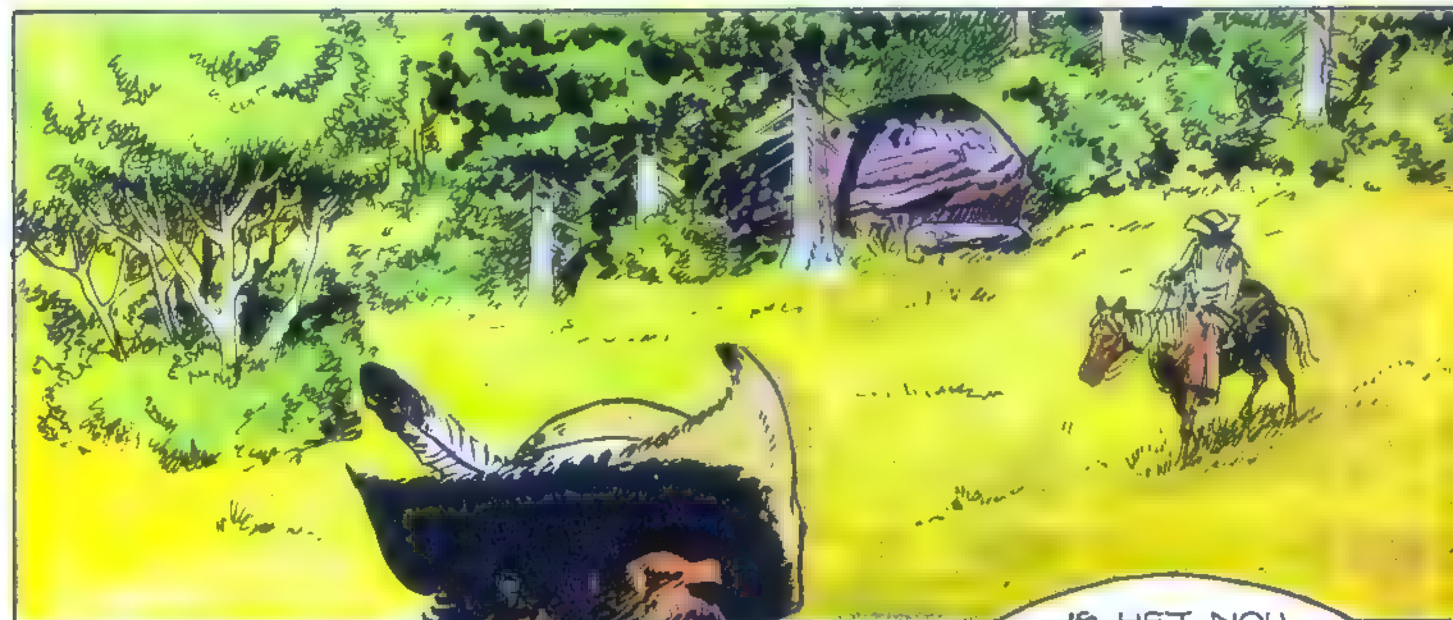

MAN, IK ZEG JE TOCH DAT IK DIE ELAND HET EERSTE GEZIEN HEB!

NIETES! IK HEB HEM HET EERSTE GEZIEN, STUK ZONDAGSJAGER!

de SAGA van de G

IS HET NOU AFGELOPEN MET JULLIE TWEEËN! JULLIE ZIJN MISSCHIEN GOEDE JAGERS, MAAR ALS REISGEZELSCHAP ZIJN JULLIE WAARDELOOS!

RIZZLY

TEKST EN TEKENINGEN

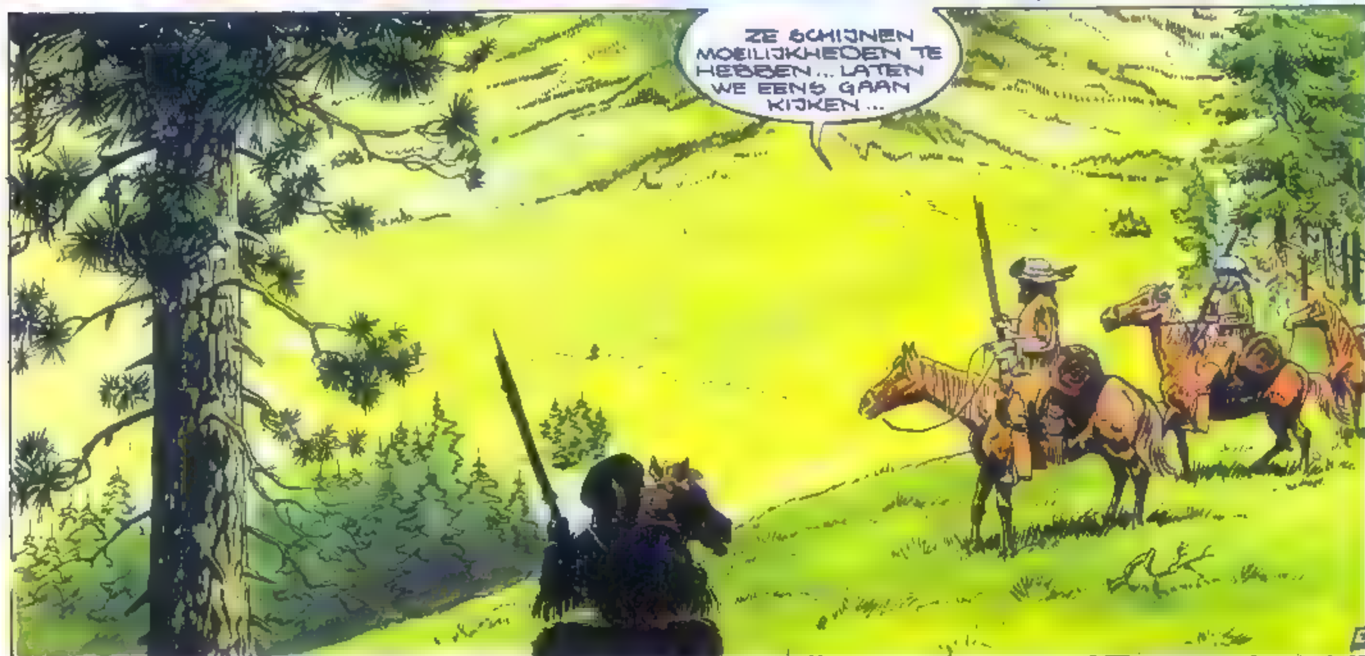
(VERVOLG EN EINDE)

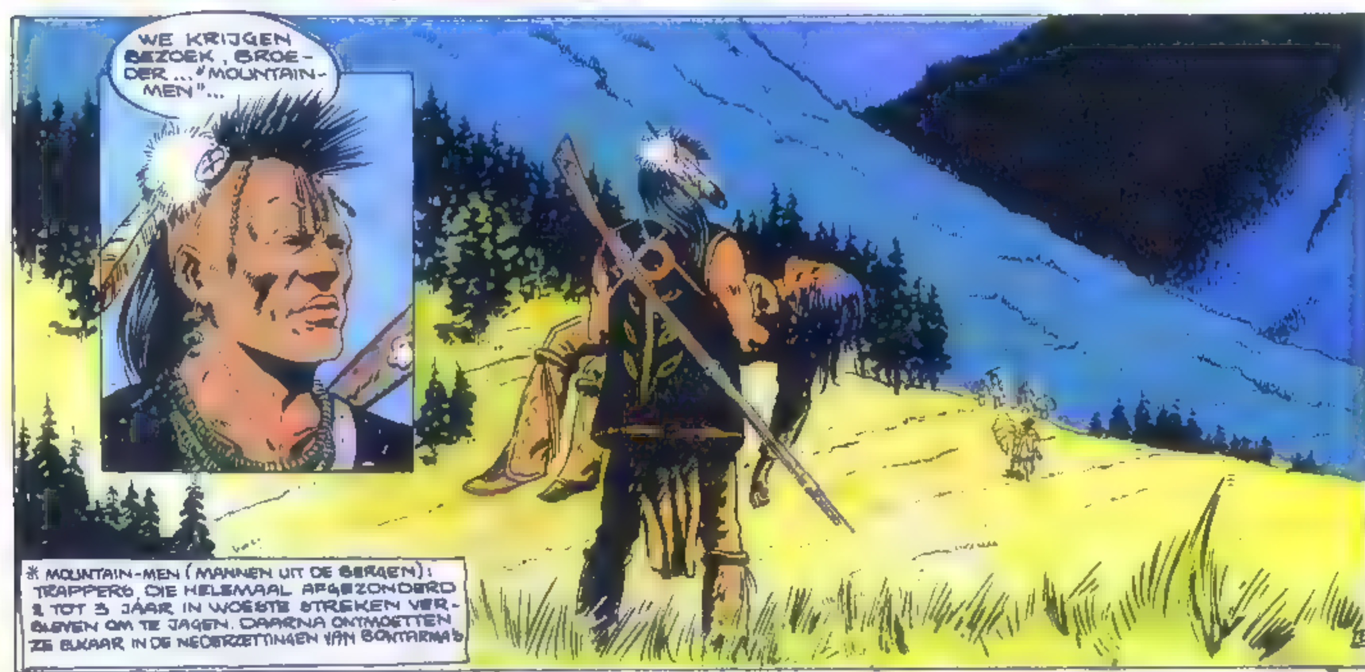

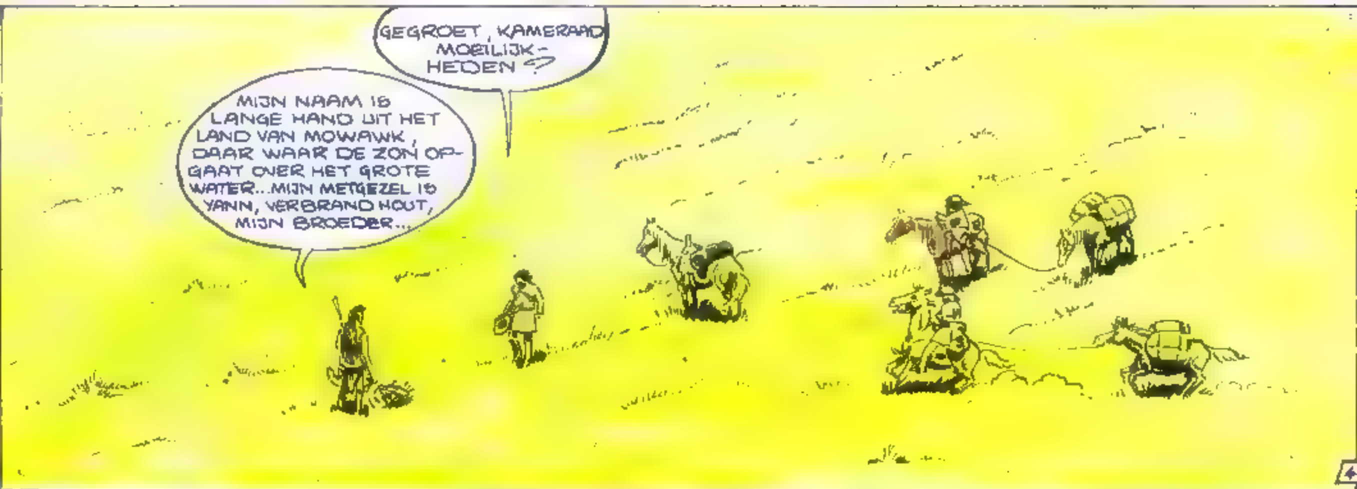

WAT IS DAT DAAR?

EEN INDIAAN, DIE EEN KEREL DRAAGT... DAT IS NIET DE GEWOONTE HIER...

ZE SCHIJNEN MOEILIJKHEDEN TE HEBBEN... LATEN WE EENS GAAN KIJKEN...

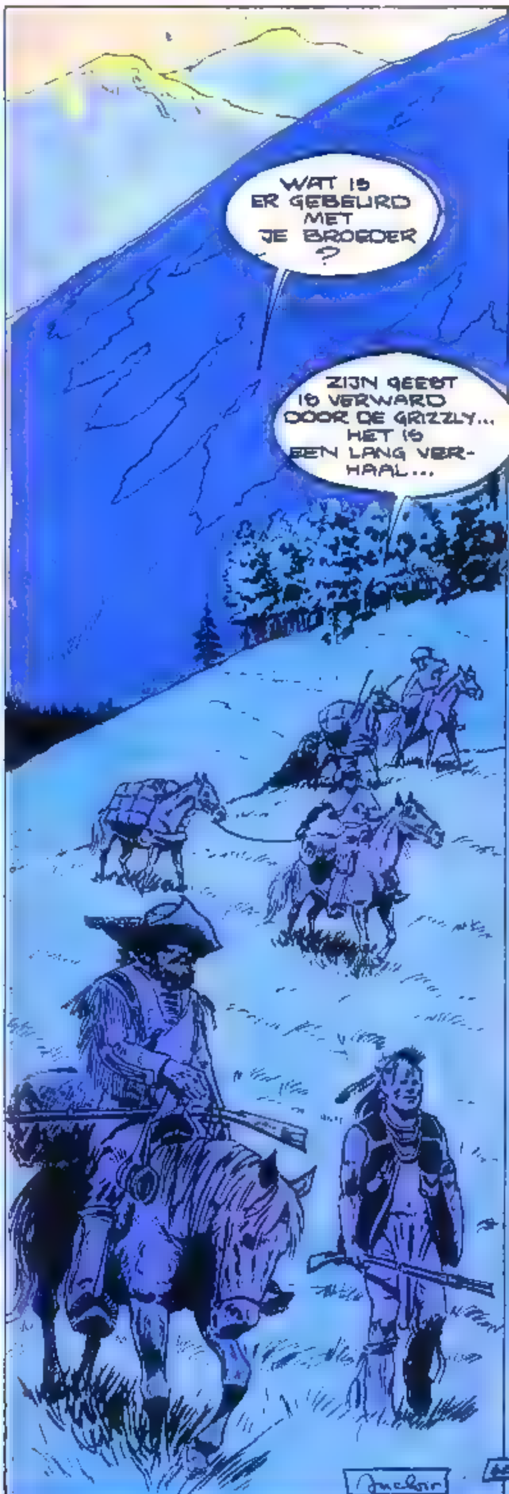

WE KRIJGEN BEZOEK, BROEDER... "MOUNTAIN-MEN"...
* MOUNTAIN-MEN (MANNEN UIT DE BERGEN): TRAPPERS DIE HELEMAAL AFGEZONDERD 1 TOT 3 JAAR IN WOESTE STREKEN VERBLEVEN OM TE JAGEN. DAARNA ONTMOETTEN ZE ELKAAR IN DE NEDERZETTINGEN VAN BONTARMA'S

GEGROET, KAMERAAD. MOEILIJKHEDEN ?
MIJN NAAM IS LANGE HAND UIT HET LAND VAN MOHAWK, DAAR WAAR DE ZON OPGAAT OVER HET GROTE WATER... MIJN METGEZEL IS YANN, VERBRAND HOUT, MIJN BROEDER...

MANNEN UIT DE BOSSEN... HIJ ZIET ER SLECHT UIT... NATHAEL, ABEL, MAAK VLUG EEN DRAAGBAAR !

HEB JE DAT GEHOORD, OUWE ? MAAK EEN DRAAGBAAR !
IK DOE HET WERK VAN EEN SQUAW NIET !

IK HEB ER GENOEG VAN, NATHAEL ! IK MOET ALTIJD DE SNERTKARWEITJES OPKNAPPEN !
GEEN WOORD MEER ! IK BEDOEL JULLIE ALLEBEI !...

WAT IS ER GEBEURD MET JE BROEDER ?
ZIJN GEEST IS VERWARD DOOR DE GRIZZLY... HET IS EEN LANG VERHAAL...

DIE NACHT VERTELT LANGE HAND IN HET KAMP WAT ER GEBEURD IS...

EN NU WETEN JULLIE NET ZOVEEL ALS IK...

BROEDER INDIAAN, ALS JE WILT STAAN ONZE KARABIJNEN TOT JE BESCHIKKING!

57

WE KUNNEN SAMEN OP DE GRIZZLY GAAN JAGEN. ZO'N HUID IS IN HET OOSTEN BIJ DE PELSHANDELAARS VEEL GELD WAARD...

NEE! HIJ IS VAN MIJ! VAN MIJ ALLEEN!

MET ZIJN DOLK MAAKT YANN EEN OPENING IN DE WAND VAN DE HUT ZONDER DAT DE ANDEREN ER IETS VAN MERKEN...

58

WANKELEND GAAT HIJ IN DE RICH-TING VAN DE BERGEN...

ER KOMT ONWEER! WE KRIJGEN VANNACHT VEEL REGEN!

59

ENKELE OGENBLIKKEN LATER..
OH! YANN IS WEG!
WAT?

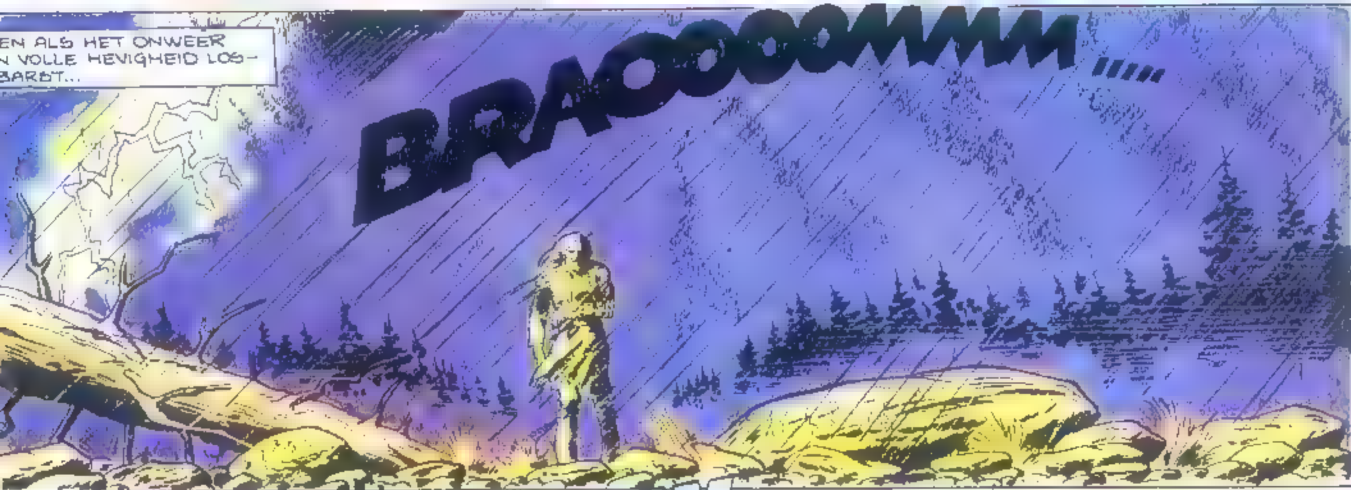
HAHA! ZULLEN WE EEN KLOPJACHT HOUDEN?
HIHI! GOED IDEE! EEN MAN EN EEN BEER! DAT ZAL EEN MOOIE JACHT WORDEN!

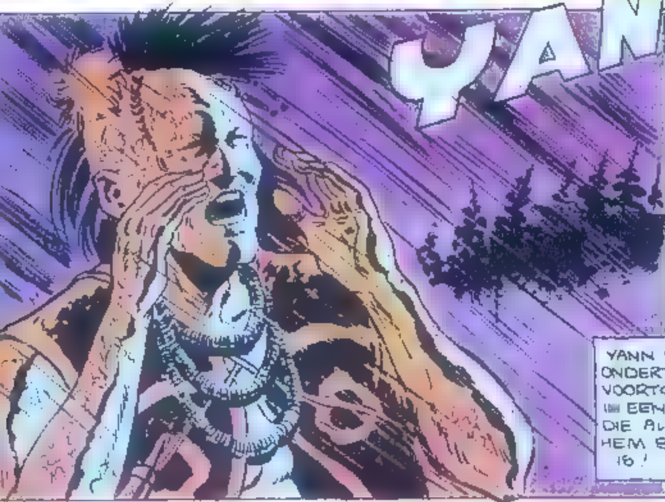
RUSTIG, JULLIE! ZEG HET MAAR, BROEDER INDIAAN. HET IS JOUW BROEDER...

IK GA LIEVER ALLEEN... IK KEN DE STREEK EN IK WEET WELKE KANT HIJ OPGEGAAN IS...
GOED. ALS JE OVER TWEE DAGEN NIET TERUG BENT KOMEN WE JULLIE ZOEKEN!

EN ALS HET ONWEER
N VOLLE HEVIGHEID LOS-
BARST...
BRAOOOOOMMM.....

YANN...

...ANN...
...ANN...
YANN WORDT ONDERTUSSEN VOORTGEDREVEN EEN RICHTING DIE ALLEEN HEM BEKEND IS!

UITGEPUT ZAKT YANN OP EEN ROTSACHTIG PLATEAU INEEN, TERWIJL HET ONWEER VOORTRAAST.

BRAOOOOMMMMMM

HIJ WEET DAT ZIJN DOEL DAAR IS... MOEIZAAM STAAT HIJ OP MET VOOR ZICH DE SCHUILPLAATS VAN DE GRIZZLY.

KRAAACK

IK BEN GEKOMEN, GRIZZLY!...

LANGZAAM BEGINT YANN NAAR DE GROT TE LOPEN...

EN GAAT ER BINNEN

DAN...

LANGE-HAND HEEFT ONDERTUSSEN DE VOET VAN DE ROTS BEREIKT. DAAR BLIJFT HIJ STAAN...

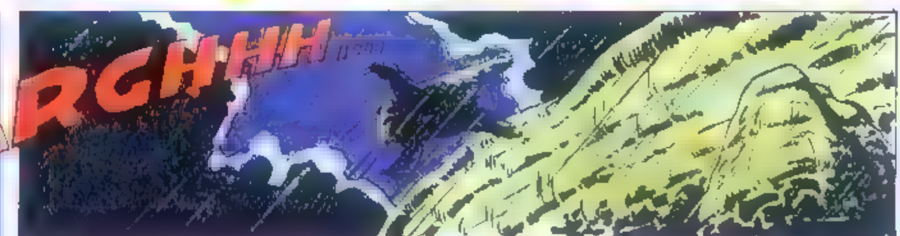
HET LUKT JE NOOIT, YANN! HIJ ZAL JE DODEN!

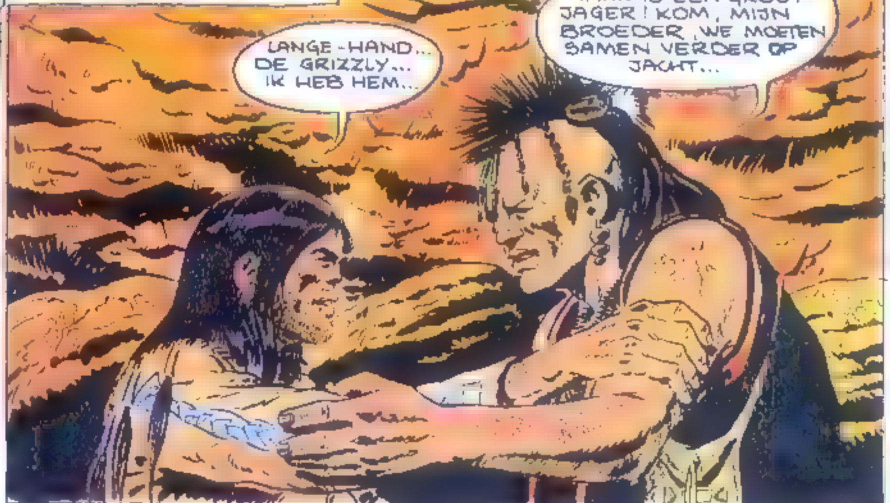

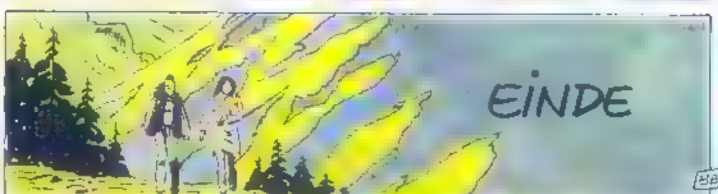

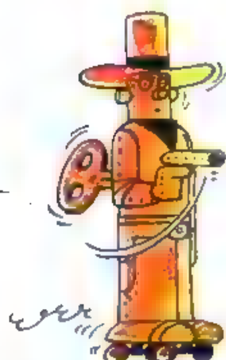
NOOIT ZAL LANGE HAND ZIJN VRIEND IETS VERTELLEN OVER HET SCHOT... DE GRIZZLY WAS VAN YANN.. ALLEEN VAN YANN!

CHICK BILL

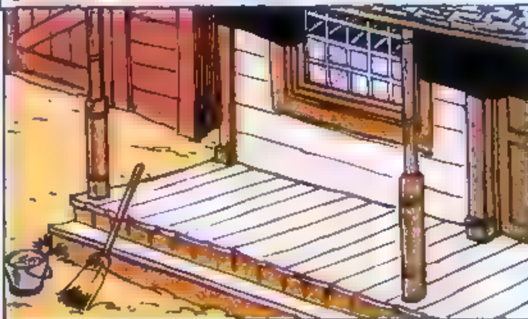
de ij

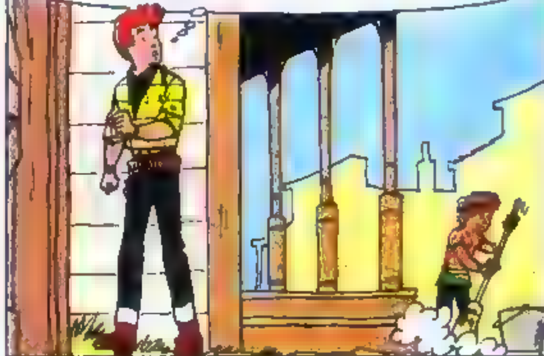

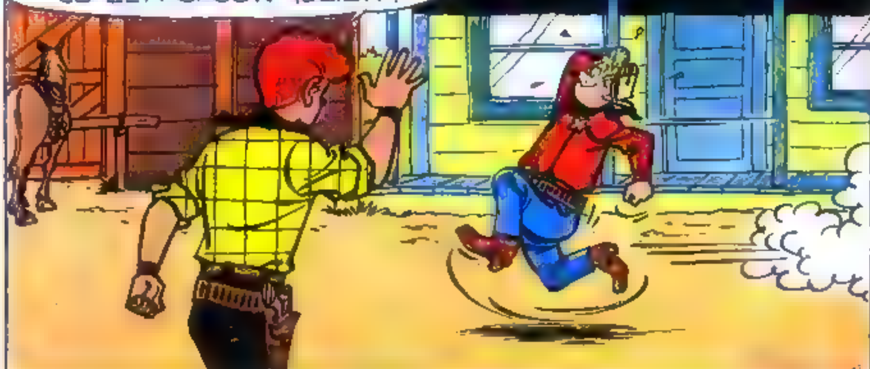

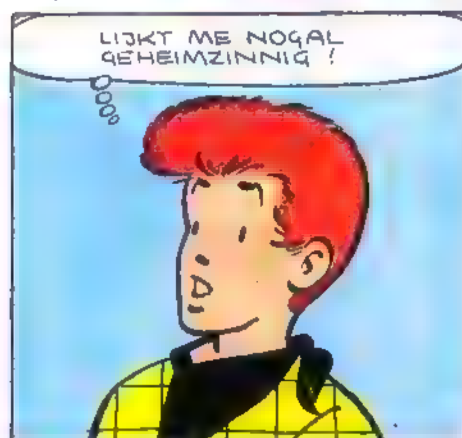

wordt vervolgd

de omzwervingen van een archeoloog

Door Lux en Fedor

DE ENGELSMAN VERTELT OVER ZIJN PLANNEN...

DE VOLGENDE OCHTEND BEGINT HET ONDERZOEK...

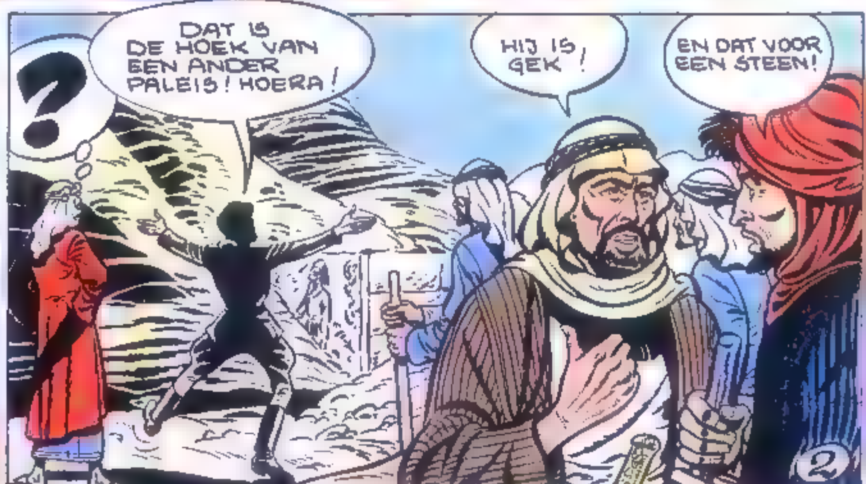

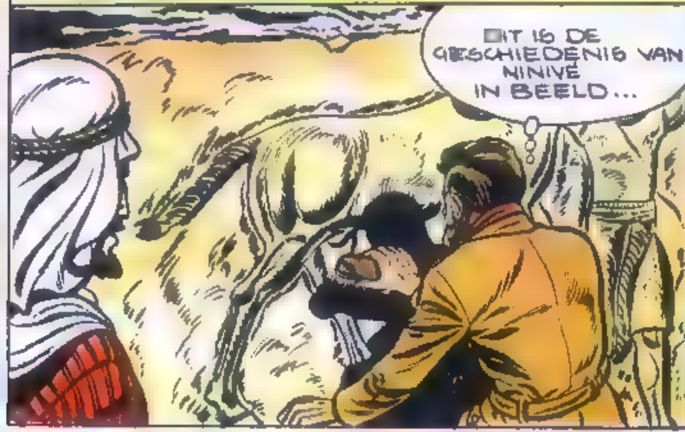

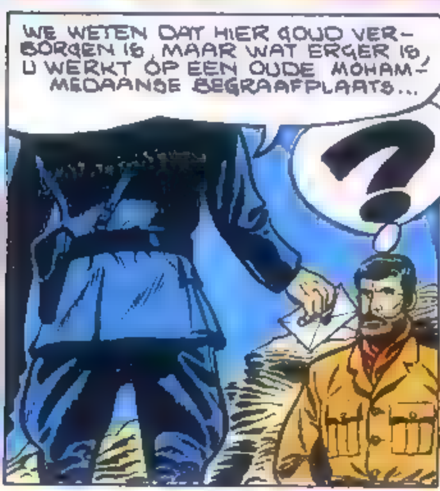

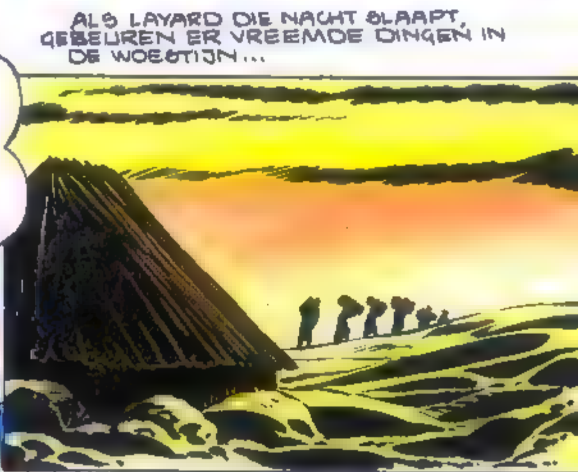

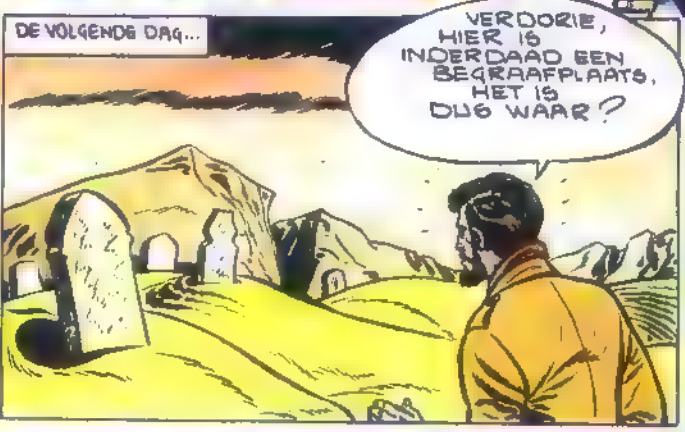

HET WERK MAAKT SNELLE VORDERINGEN...
DIT IS DE GESCHIEDENIS VAN NINIVE IN BEELD...

IK MOET U SPREKEN, MENEER LAYARD!
OH, DAT BEVALT ME NIET!

WE WETEN DAT HIER GOUD VERBORGEN IS, MAAR WAT ERGER IS, U WERKT OP EEN OUDE MOHAMMEDAANSE BEGRAAFPLAATS...
?
DE PACHA VERBIEDT MIJ VERDER TE GRAVEN OMDAT HET HEILIGSCHENNIS IS, MAAR...
U KUNT BETER OPHOUDEN, MENEER LAYARD.

ALS LAYARD DIE NACHT SLAAPT, GEBEUREN ER VREEMDE DINGEN IN DE WOESTIJN...

DE VOLGENDE DAG...
VERDORIE, HIER IS INDERDAAD EEN BEGRAAFPLAATS. HET IS DUS WAAR?

MAAR OPEENS...
PSST, MENEER LAYARD...

IK VERTEL U DIT MET GEVAAR VOOR EIGEN LEVEN... DIT IS GEEN ECHTE BEGRAAFPLAATS. AL TWEE NACHTEN LANG LAAT DE PACHA ONS GRAFSTENEN VERSJOUWEN OM U TE DOEN GELOVEN DAT HIER EEN BEGRAAFPLAATS IS...
ASJEMENOU!

MAAR DIE NACHT GEBEURT ER IETS ONVERWACHTS...
WE HEBBEN DE PACHA OVERWONNEN! HIJ ZIT IN DE GEVANGENIS EN WIJ ZIJN VRIJ!
?

DE OPGRAVINGEN WORDEN VOORTGEZET EN OP ZEKERE DAG...

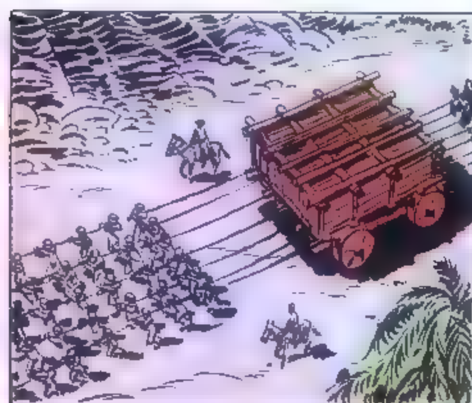

ZES EN TWINTIG ENORME BEELDEN WORDEN BLOOT GELEGD. VAN HEINDE EN VERRE KOMEN DE MENSEN NAAR DE OPGEGRAVEN PLAATSEN KIJKEN.

DRIEHONDERD MANNEN TREKKEN DE KAR MET DE BEELDEN NAAR DE TIGRIS...

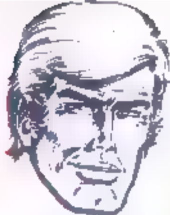

ZO BEGON DE TOCHT VAN DE REUZEN. DUIZEND KILOMETER OP EEN VLOT EN DAARNA TWINTIG DUIZEND KILOMETER OM AFRIKA HEEN VOOR DE LANGE RUSTPERIODE IN HET BRITISH MUSEUM KON BEGINNEN (1).

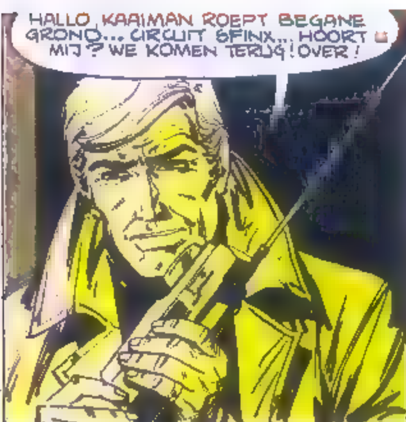

(1) HET SUEZ-KANAAL BESTOND TOEN NOG NIET.

BRUNO BRAZIL

William VANCE
Louis ALBERT

CARAÏ, HIER ZIT MEER ACHTER! ONZE HOOFDPIJN WAS GEEN TOEVAL!
MAAR WAT? EEN AANVAL UIT DE RUIMTE? DIT IS VREEMD!

NIET AANKOMEN!
MAAR... ALS ZE NIET DOOD ZIJN?

GEEN SPOOR VAN EEN VERWONDING... HET LIJKEN EERDER VERDRINKINGSVER-SCHIJNSELEN...

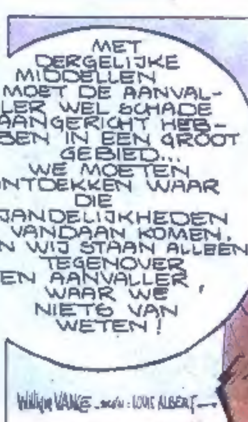

EN TOCH LEVEN ZE WANT DIT SPIEGELTJE BESLAAT...

WAT DOEN WE? EEN PAAR EMMERS WATER?
NEE, DIT IS IETS ANDERS!

IK HEB DERGELIJKE GEVALLEN VAN VERLAMMING AL EENS EERDER GEZIEN BIJ PROEFDIEREN IN EEN LABORATORIUM, DIE BLOOTGESTELD WAREN GEWEEST AAN ULTRA-GELUIDEN!

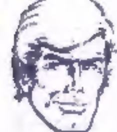

DAT VERKLAART ALLES... WIJ HEBBEN DEZELFDE "AANVAL" DOORSTAAN, MAAR AL DIE TONNEN STAAL EN BETON BOVEN ONS HEBBEN ONS GERED.

WAT EEN IDEE GEEFT VAN DE KRACHT VAN DE AANVAL OP DE BEGANE GROND. WIJ ZIJN DE ZANDKORRELTJES IN EEN REUSACHTIG AANVALSPLAN!

MET DERGELIJKE MIDDELLEN MOET DE AANVALLER WEL SCHADE AANGERICHT HEBBEN IN EEN GROOT GEBIED... WE MOETEN ONTDEKKEN WAAR DIE VIJANDELIJKHEDEN VANDAAN KOMEN, EN WIJ STAAN ALLEEN TEGENOVER EEN AANVALLER WAAR WE NIETS VAN WETEN!
William VANCE - scén: LOUIS ALBERT

SLA OM

MOETEN DIE LUI HIER ZO BLIJVEN LIGGEN?
HET REGENT NIET EN ZE ZULLEN HEUS WEL WEER BIJKOMEN.
LATEN WE IN DE STAD GAAN KIJKEN!

JA, MAAR TE VOET EN GE-RUISLOOS!
DAT IS VIJF KILOMETER LOPEN!

HEB JE DAN NIET GEMERKT HOE VREEMD DEZE STILTE IS? JE HOORT ZELFS GEEN VOGELTJE MEER FLUITEN!

JA, ER HANGT IETS VREEMDS IN DE LUCHT!
CARAÏ! IK GA LIEVER MET IEMAND OP DE VUIST. NU KRIMPT MIJN MAAG IN ELKAAR EN IK WEET NIET EENS WAAROM!

ZO MOET NOACH ZICH GEVOELD HEBBEN NA DE ZONDVLOED. IN DIE STILTE KLONK HET GEMIAUW VAN EEN KAT WAARSCHIJN-LIJK UITERST GRIEZELIG...

HET GELUID VAN EEN MOTOR ZOU WEERKLINKEN ALS HET GEROL VAN DE DONDER. DEGENE, DIE MEENT HET LAND LAM GELEGD TE HEBBEN, HOEFT NIET GEWAARSCHUWD TE WORDEN DAT WE KOMEN!

wordt vervolgd

VERANDERING VAN SPIJS DOET ETEN, ZEGT MEN! DAAROM NU EENS EEN VERHAALTJE UIT DUIZEND-EN-ÉÉN-NACHT!

JA! EEN VERHAAL MET

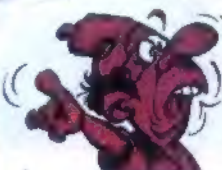
FOUFI

door KIKO

PUBLI-STRIP